

Eucalyptus

Algemeen

Eucalyptus komt van nature voor in Australië, waar meer dan 600 verschillende soorten geteld zijn. In Europa komt Eucalyptus nu ook (aangeplant) voor in de landen rond de Middellandse Zee, in Engeland en Schotland. Eucalyptus is, hoewel enkele soorten op zich wel vorst kunnen verdragen, hier niet echt winterhard. Het zijn over het algemeen forse groeiers (boomvormers), die uiteindelijk meestal te groot worden om als kuipplant te houden. In de volle grond zijn ze kwetsbaar bij veel vocht, vorst en sterke temperatuurwisselingen. Redenen om het toch met ze te proberen: hun mooie grijsgroenige blad (wintergroen!) en de geur die ze verspreiden, afkomstig van blad of bloemen.

In Nederland en België worden onder meer aangeboden:

E. gunnii 6 m in 10 jaar, max. -14 gr. C.	Heeft in zijn jeugd een helder groene bast, soms met een rode zweem. Kruislings overstaande kleine ronde blaadjes, later hartvormig langwerpig grijsgroen blad, kort gesteeld, geurend naar menthol. Vorstgevoelig. Blad van jeugdvorm is te behouden door de plant ieder jaar sterk terug te snoeien.
E. niphophila tot 10 m, max. -20 gr. C.	Blad is in de jeugdvorm zeer klein, later smal langwerpig met rode bladstelen. Mooi afschilferende bast (groen, grijs en crème), op latere leeftijd flinke groeier.
E. pauciflora ssp 'Debeuzevillei' 5 m in 10 jaar, max. -20 gr. C.	Witte takken en sikkelvormig blauwgroen blad, stam later meerkleurig afschilferend.
E. perriniana 5 m in 10 jaar	De takken groeien bij het jeugdblاد door het centrum van de jonge blaadjes heen, het volwassen blad is langwerpig. Snelgroeier.
E. pulverulenta 6 m in 10 jaar, max. -10 gr. C.	Veel gebruikt als snijgroen in de bloemisterij, met rond blauwgroen blad. Niet winterhard, binnen laten overwinteren, doorgaans meer een horizontaal groeiende struik dan een boom.

Verzorging

Over het algemeen zijn de wit-bloeiende bomen redelijk winterhard, mits ze beschut tegen wind worden aangeplant. De Eucalyptus wortelt breed en heeft er een hekel aan daarbij belemmerd te worden. Ook verpotten vinden de planten niet prettig omdat de wortels erg gevoelig zijn. Dat betekent dat ze dus direct na aanschaf in een zeer royale pot of kuip gezet moeten worden, met gewone potgrond en voldoende drainage. Moet er alsnog verpot worden, dan moet dat vooral tijdig gebeuren, zodat de kluit niet beschadigd hoeft te worden. Aangezien de planten al snel te groot

zullen zijn om ze bij strengere vorst naar binnen te verhuizen, kan ook aanplant in de volle grond overwogen worden.

In vochtige veengrond zal de plant het dan wel moeilijker hebben dan in bijvoorbeeld een doorlatende zandgrond, omdat de groei langer doorgaat, en de twijgen voor de winter minder verhout zijn. Dat maakt dat ze 's winters gevoeliger zijn voor vorst. Bij strenge winters moet de voet van jongere planten afgedekt worden met een dikke laag blad of stro.

Veel Eucalyptus-soorten vormen op de plek waar de kiemblaadjes zaten een verdikking. Deze 'knol' wordt lignotuber genoemd, en vormt een nieuw uitlooppunt wanneer de bovengrondse delen vernietigd worden (bijvoorbeeld door strenge vorst, brand etc.). Bomen die deze 'knol' al hebben moeten iets dieper geplant worden, met de verdikking onder de grond.

De planten krijgen er graag om de drie à vier jaar wat nieuwe aarde bij, oude planten om de vijf tot tien jaar. In de zomer matig gieten, in de winter spaarzaam. Bijmesten is niet nodig.

Eucalyptus kan in het voorjaar (flink) teruggesnoeid worden, maar reageert daar nogal eens op met een groeiexplosie. Ook kan het zijn dat daarna voorlopig weer alleen jeugdblاد verschijnt. Worden de

planten erg drastisch gesnoeid dan lopen de meeste soorten weer vanaf de grond uit, maar dan als struikvorm. Een te wilde of te brede struikvorm kan ook opgebonden worden, maar het opbinden zou leiden tot slechtere wortelvorming. Eucalyptus als boom moet met een boompaal gesteund worden. Ze zijn gevoelig voor harde wind, en de stevigheid van de stam laat nog wel eens te wensen over.

Vermeerdering

Eucalyptus kan vermeerderd worden door wortelstek, waarbij afgesneden stukjes wortelstok met groeipunt opgepot worden. Alle soorten Eucalyptus laten zich makkelijk zaaien. Zaailingen kunnen qua winterhardheid sterk onderling verschillen, en ook sterk afwijken van de ouderplant. Voor het zaaien moeten de zaden van sommige soorten gestratificeerd worden. De zaden worden dan tussen natte papieren doekjes of stukjes stof gelegd en in een plastic zak vol lucht gedaan. De zak wordt 3 tot 4 weken in de koelkast gelegd (temperatuur tussen 0 en 5 graden Celsius). Daarna kunnen de zaden uitgezaaid worden.

Ziekten en plagen

Ziekten en plagen komen vrijwel niet voor. Wel kan de plant er plotseling vreemd uit gaan zien. Eucalyptus reageert soms slecht op weersveranderingen. Strenge vorst, maar ook kwakkelwinters met temperatuurwisselingen kunnen leiden tot plotseling (gedeeltelijk) afsterven van de bovengrondse delen, en soms zelfs tot het wegwijnen van de hele plant. De afgestorven delen herstellen zich niet, en kunnen weggeknipt worden. Vaak komen de planten dan toch weer terug met uitlopers vanaf de basis, maar vormen dan meestal geen boom meer. Verdroging van de topscheuten is meestal het gevolg van watertekort. De schade herstelt zich niet, verdroogde takken kunnen afgeknipt worden.